

Dvorní rada

JUDr. Alois Zucker,

řádný professor trestního práva na české universitě Karlo-Ferdinandově v Praze, komtur řádu Františka Josefa, člen komise pro judičiální zkoušky, mimofádný člen České společnosti pro vědy a umění a České akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, čestný člen Právnícké Jednoty Moravské,

dne 1. října 1906 ve stáří teprve 64 let náhle skonal.

Oplakáváme v něm jednoho z nejpřednějších vědátorů českých, významu světového, pracovníka neúmorné pile, myslitele nad jiné bystrého, praktika hlubokých životních zkušeností, učitele přelaskavého, charakteru ryziho a neoblomného, vlastence osvědčeného a obětavého, lidumila smýšlením i skutky.

Professor Zucker, započav samostatnou životní dráhu jako advokát a vyniknuv zejména jako neobyčejně důmyslný, energický a obratný obhajce ve věcech trestních, věnoval se již v r. 1870 na podnět dra. Randy povolání paedagogickému a to s horlivostí a houževnatostí až obdivuhodnou. V letech osmdesátých působil nějaký čas jako poslanec říšský též na poli politickém, avšak politika mu nesvědčila, jeho pravým živlem byla věda, právo trestní, kteréž dle možnosti u nás povznést životním cílem si vytknul. Rád a často i mimo katedru přednášival ve spolcích právníckých, účastnil se kriminalistických sjezdů, stopoval rozvoj práva trestního po celé Evropě a zasazoval se horlivě o přesazení nových myšlenek a institucí kriminalistických z cizích zemí i na naši, bohužel v tomto odboru až úžasně sterilní půdu. Ještě jako poslanec na radě říšské vypracoval osnovu moderního trestního zákona, jež však ztrouchnivěla v ministerském archivu. Vydal četné spisy a pojednání, vesměs s tendencí reformační, práce to znamenité a trvalé ceny v řeči české, německé i francouzské.

V „Právniku“ uveřejnil mnoho pozoruhodných článků z trestního práva a též na naše „Zprávy“ pamatoval.

Ve chvíli, když po půlstoletí chystaná reforma trestního práva konečně má u nás státi se skutkem, pocítujeme ztrátu nejlepšího našeho kriminalisty tím bolestněji. Nevíme, jak daleko dospěl dr. Zucker s posudkem zaslané mu vládní osnovy, avšak jistě bude spolučinnost jeho při tomto obrodném díle těžce pohřešována. Jeho spolučinnost by ale bývala též zárukou, že neuchýlí se očekávaný zákon od moderních proudů liberálních, jimž prý osnova valně nepřeje a jichž zvěčnělý byl z plného přesvědčení nejhorlivějším zastancem.

Budiž mu vděčná, nehynoucí paměť!